

۲۰۱۶/۰۷/۰۳

م. اسحاق نگارگر

مثل این که عقل سلیم نیز از سرزمین ما کوچیده است!

"مارک تواین" (Mark Twain) نویسنده بی نیاز از معرفی باری گفته بود اگر بیمار شدید حتماً نزد داکتر بروید چون داکتران بیچاره از پول فیس شما باید زندگی کنند و اگر داکتر برای تان نسخه داد بروید و نسخه را از دواخانه داران بخرید چون آنان هم باید زندگی کنند اما هرگز آن دواها را نوش جان نفرمایید چون خودتان هم باید زندگی کنید.

آفت های ره آورد جنگ در کشور ما فراوان است و یکی هم اینکه ما به دلیل نفاق و تشنتت افکار در پرتو یک دموکراسی ارمغان دیگران تا بخواهی صاحب "کارشناس" و آن هم "کارشناسهای ارشد" شده ایم و چون به حساب آن رقابت و همچشمی که در میان افغان ها وجود دارد و ما همه با آن بلد استیم آنان که پول دارند یک دستگاه نشرات تلویزیونی نیز به راه انداخته اند و در نتیجه کار بدین جا کشیده است که در خانه یک یک آرد نیست ولی در بام ها نه تا تندور است. طبیعی است که این همه تلویزیون ها و وسایل مختلف اینترنتی بخواهی نخواهی به "کارشناس" ضرورت دارند و چون ما افغان ها در صلاحیت های داشته خود نیز گرفتار مبالغه می شویم حالا اگر

دیدیم که فلان حریف ما خود را لقب کارشناس داده است من که خود را یک سر و گردن بالاتر از او می بینم صفتی دیگر بر لقب کارشناس می افزایم و می شوم "کارشناس ارشد" و آن مرد میدان کجاست که در "ارشد" بودن من شک کند. (البته این یک مثال است و در مثال مناقشه نیست و نه من کارشناس خود را خوب می شناسم) بدین ترتیب ما هم بهتر است از "مارک تواین" یاد بگیریم و سخنان کارشناسان را بشنویم چون آنان به شهرت نیاز دارند و برای تلویزیون داران نیز برنامه سازی کاری مشکل است و خرج کار دارد اما هرگز آنچه را می گویند نباید جدی بگیریم چون عقل سلیم و تفکر انتقادی برای خود ما هم ضرور است.

سخن بر سر کارشناس بود؛ در افغان جرمن آنلاین خبری را می خوانم که می فرماید:

«آگاه ارشد سازمان ملل: کشور های غربی تصمیم گرفته اند که پاکستان تجزیه شود.» خبر را دنبال میکنم: «وحیدالله وحید آگاه ارشد سازمان ملل در امور کشور های در حال جنگ به تلویزیون یک گفت: اداره "اوباما" در حال تصمیم گیری است که این دست (پاکستان) را اگر قطع نکنند؛ خودشان از بین می روند.»

من این آقای وحیدالله وحید را نمی شناسم اما از خبر چنین می فهمم که سازمان ملل آگاهان فراوان دارد و این یکی "آگاه ارشد" است که با آگاهان عادی فرق دارد و اما آگاهی این کار آگاه ارشد نیز حدود و ثغور ندارد و آگاه امور (یک امر نه بلکه تمام امور) کشور های در حال جنگ است. و اما این کشور های بدبخت در حال جنگ یکی دوتا هم

نیستند از افغانستان شروع کنید بروید به اوکراین؛ یمن؛ سوریه؛ مصر؛ سودان؛ لیبی؛ مالی؛ سومالی و بالاخره نایجیریا و این آقای وحیدالله وحید "کارشناس" امور این همه کشورهای در حال جنگ است. مشکل دیگر این که سازمان ملل عقلاً باید کار شناسان خود را از مردم این کشورها برگزیند که با تاریخ و فرهنگ منطقه آشنا باشند و این عادتاً مُحال است که یک نفر "کارشناس" همه امور چندین کشور باشد.

بدبختانه قضیه در همین جا ختم نمی شود. "اوباما" حد اکثر شش ماه دیگر رئیس جمهور است اگر اداره اش برای تجزیه یک کشور که به اساس احصائیه سال ۲۰۱۵ یک صد و نود و یک ملیون و هفتاد و یک هزار نفوس دارد یعنی ششمین کشور جهان از دیدگاه نفوس است و سلاح اتمی نیز دارد هنوز در حال تصمیم گیری است باید برایش گفت که بسیار دیر به این فکر افتاده است. این درست که افغانستان بر موضوع دیورند با پاکستان اختلاف دارد و افغان ها نسبت به پاکستان احساس دشمنی می کنند اما آیا این بیت را نشنیده اند که:

دانی که چه گفت زال با رستم گُرد

دُشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

مسلماً افغان ها با این مُژده موهوم نمی توانند دل خوش کنند حالا بگذریم از این موضوع که کارشناس ما معیار تجارتي را که پاکستان با کشورهای غربی دارد نیز از یاد بُرده است و بنا براین کشورهای غربی در این گونه موارد اتحاد نظر ندارند.

ازدهای چین هم نمی خواهد که این متحد نزدیکش تجزیه شود و اگر یک "کارشناس ارشد" تمام این حقایق را نادیده گرفته و به تجزیه پاکستان دل خوش کرده باشد و یا برای پاکستان این قدر اهمیت بدهد که اگر تجزیه نشود "خودشان از بین بروند" پیش از دیگران سازمان ملل باید شرمنده انتخاب خویش باشد!

والله اعلم بالصواب یکشنبه ۳ جولای ۲۰۱۶ بر منگهم نگارگر